

1890-06-27

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Johan Rohde

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Udateret, men iflg. poststemplerne på konvolutten afsendt 1890/06/27

Generel kommentar:

Afsendersted:

Morschach

Modtagersted:

Ribe

Omtalte personer:

Alice Hannover

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Johan Peter Wildenrath

Margrethe Wildenrath-Krabbe

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Hannover beder Rohde om at adressere og videresende et vedlagt brev til Slott-Møllers. Hannovers befinder sig i Schweiz, men Alice Hannover er endnu ikke helt rask, så de planlægger at tage sydpå igen til vinter. Hannover har rejst rundt i Italien, og i Milano mødtes han og Alice Hannover med Wildenrath. Her havde Hannover planlagt at fortsætte sine bestræbelser på at få Wildenrath hjem fra Frankrig, men det viser sig, at Wildenrath sælger strygende der - langt bedre end man kunne forvente i Danmark. Dertil har han på det seneste fået vældig gode anmeldelser, hvori det betones at han efterhånden kender og skildrer det sydfranske landskab bedre end de lokale kunstnere. Wildenrath mener derfor, det vil betyde et tilbageskridt i hans udvikling som kunstner at vende hjem til Danmark. Den eneste grund til at kollegerne i Danmark ikke kan se det er, at han sælger sine bedste ting nede i Frankrig. Når han alligevel klarer sig dårligt økonomisk, mener Hannover, at det skyldes hans luksuriøse livsstil. Wildenraths hustru er syg, og det har en negativ indflydelse på hans humør.

TRANSSKRIFTION

[Udskrift på konvolutten, omadresseret med anden hånd:]

Herrn Maler Johan Rohde

Nyhavn 22

Kopenhagen K

fr. Greisens Hotel

Dänemark

Ribe

[På bagsiden af konvolutten:]

Vær saa elskværdig at

sætte Adresse paa Brevet

til Møllers, som jeg

afsender med samme Post

[1]

Hotel Frohnalp. Morschach

pr. Brunnen via Luzern.

Kjære Rohde,

Hvor det er længe siden, vi har hørt fra Dem!

De kunde maaske sige det samme til mig, men

jeg har ikke haft et Øjeblik Tid før nu, da vi

har slaaet os lidt til Ro her i Schweiz. Min Kone

er bedre, men dog stadig ikke rask. Det er saa godt

som givet, hun maa til Syden igjen i kommende Vinter. Hun blev i Rom, medens jeg rejste til Parma, Modena og Venedig i 14 Dage, hvorpaa vi mødtes i Milano. Sammesteds havde vi stævnet Wildenradt og vi tilbragte nogle fornøjelige Dage sammen. Jeg fandt ham temlig uforandret, ikke en Smule mindre stolt og energisk end for fire Aar siden. Hensigten med at faa ham til Milano var naturligvis mest den, at forsøge mundtlige Overtalelsers Virkning i Retning af at faa ham hjem. Resultat i den Retning opnaaede jeg imidlertid aldeles ikke. Tværtimod! Nu, da jeg har hørt en detailleret ... Skildring af hans Liv dernede, vover jeg ikke mere at tilraade ham saa indtrængende at vende hjem. Sagen er næmlich den, at selv om han dernede sælger til meget

[2]

lave Priser, sælger han dog næsten stadig. Alt i alt har han solgt flere Hundreder Billeder; en enkelt Mand (en ikke-Kunsthandler)¹ ejer alene mellem 30 og 40 Billeder af ham. Sligt er jo utænkeligt hjemme. Og dertil kommer, at han i den seneste Tid har erhvervet sig et betydeligt Navn i Sydfrankrig. Han viste mig en Snes Anmeldelser, der enstemmig gik ud paa, at ingen forstaaer som han den sydfranske Natur, og at Ingen af de Indfødte Malere kan maale sig med ham. Selv siger han, at han først nu føler sig i Besiddelse af fuld Forstaaelse af Naturen dernede, og at det derfor vilde være ham tungt nu at sige den Farvel. Han paastaaer, at han som Kunstner er i ubetinget Fremgang. Naar vi derhjemme ikke kan indrømme det, siger han, det er fordi han i de sidste Aar ikke har haft Raad til at hjemsende sine bedste Ting, men har maattet afhænde dem i Marseille. At han alligevel økonomisk ikke kan bestaa dernede, forstaaer jeg ikke, men jeg antager, han ikke har kunnet give Afkald paa visse Bekvemmeligheder, og han siger, der er dyrere dér end andet Steds. Men ulykkelig er han; navnlich troer jeg

[3]

han lider stærkt under sin Kones Sygdom og

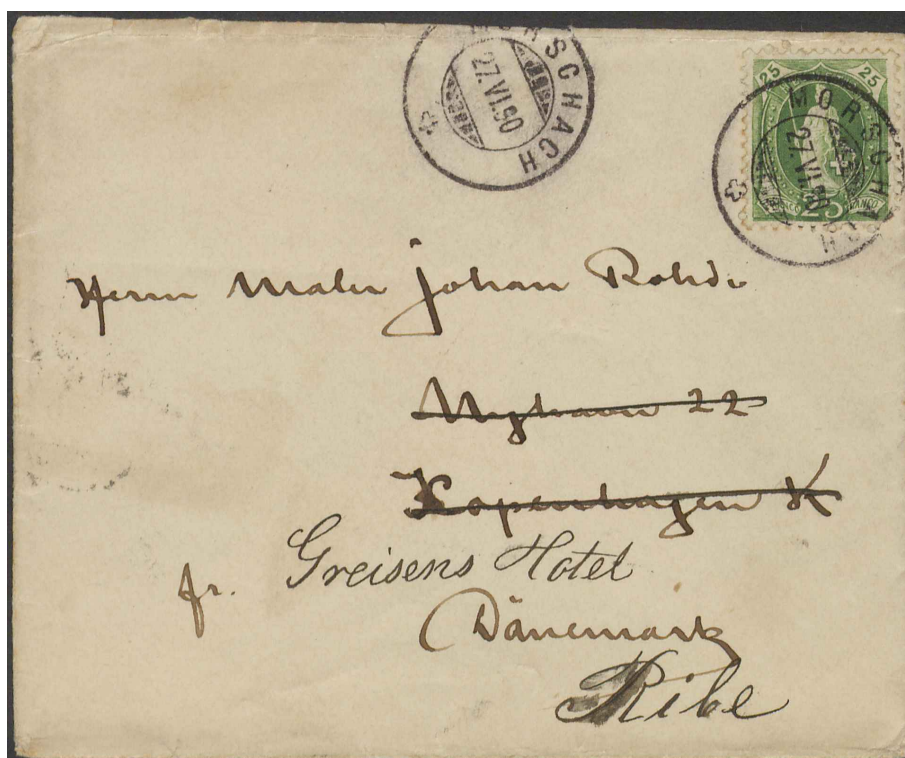
hendes dermed følgende Luner. Der er Uger, sagde han, hvor hun daglig spytter Blod. Derimod var han rørende glad med sin Dreng.

Vi boer her ved Vierwaldstädtersøen. Her gjælder for at være saare skjønt, men vi, der kommer fra Italien, synes ikke, her er mere end net kjønt. "Saisonen" er ikke begyndt endnu; vi boer næsten ene og meget ensomt paa et stort Hotel. Om otte Dage tager vi herfra. Jeg skal endnu se Gallerierne i Basel, Karlsruhe, Stuttgart og Darmstadt og opholde mig nogle Dage i Berlin. Om 14 Dage eller 3 Uger er vi saa hjemme igjen efter at have været 5 Maaneder borte. Hvis De vil være rigtig god imod os, skriver De til os her til Morschach eller til Karlsruhe poste restante. Lad os høre, hvad De tager Dem for. Hvor er Møllers, fra hvem vi i et Fjerdingaar ikke har hørt et Ord. Med venlige Hilsener fra min Kone, Deres hengivne
Emil Hannover

¹ Denne samler er pt. uidentificeret.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Hotel Hohentalp. Morsbach
ps. Brünnen via Lüzern.

Kjære Rohde,

Hvor det er lang siden, vi har hørt fra Dem! De kunde maaske sige det samme til mig, men jeg har ikke haft et øjeblik Tid for mig, da vi har slaaet os lidt til Ro her i Schweiz. min Kone er bedre, men dog stadig ikke rask. Det er saa godt som gæst, hvi man til Lyden igger i kommende Vinter. Hun blev i Rom, medens jeg rejste til Parma, Modena og Venetig i 14 Dage, hvorefter vi mødtes i Milano. Sammensteds havde vi støvnet Wilsenrath og vi tilbragte nogle fornøjelige Dage sammen. Jeg fandt ham temlig uforsvaret, ikke en Smule mindre stolt og energisk end for fire Aar siden. Hensigten med at faa ham til Milano var naturligvis mest den, at forsøge umiddelig Overtalelses Virkning i Retning af at faa ham hjem. Resultatet i den Retning opnaaede jeg imidlertid aldeles ikke. Tvært imod! Nu, da jeg har hørt en Detailleret ~~der~~ Skildring af hans Liv derude, hvor jeg ikke mere at tilraade ham saa indtrængende at vende hjem. Sagen er nemlig den, at selv om han derude selvsig til meget

lave Priser, sælge dem dog næsten stadig. alt i alt
har han solgt flere Hundreder Billeder; en enkelt
mand (en ikke-Kunsthandler) ejer alene mellem 30-
40 Billeder af ham. Slikt er jo utænkeligt hjemme.
Og det kommer, at man i den seneste Tid har
erhvervet sig et betydeligt Navn i Sydfrankrig. Man
vidste mig en Dues Anmeldelse, der erstemmer sig
til paa, at ingen forstaaer som han den sydfranske
Maler, og at ingen af de Indfødte Malere kan
maake sig med ham. Selv siger han, at han først
nu føler sig i Besiddelse af fuld Forstaaelse af Naturen
derude, og at det ^{derfor} vilde være ham kært nu at sige
den Farvel. Man paastaaer, at man som Kunstner
er i ubetinget Fremgang. Naar vi derhjemme ikke
kan indrømme det, siger han, det er fordi han i
de sidste Aar ikke har haft Raad til ^{af} hjemmets
sine bedste King, men har maattet afhaende dem i
Marseille. At han alligevel økonomisk ikke kan
bestaa derude, forstaaer is, ikke. men is, antager,
han ikke har kunnet give afkald paa visse
Bekvemmeligheder, og han siger, der er Dyrere der end
andst Steds. Men utvivlsomt er han; navnlig troer is

han liden stærkt under sin Hones Sygdom og
hendes dermed følgende Liden. Der er Ulyde, sagde han,
hvore min daglig spyttte Blod. Derimod var han
rørende glad med sin Dreng.

Vi boer nu ved Vierwaldstattersöen. Her gjælder
for at være saare skjönt, men vi, der kommer
fra Italien, synes ikke, her er mere end net
skjönt. "Saisonen" er ikke begyndt endnu; vi boer
næsten ene og meget ensomt paa et stort Hotel.
Om otte Dage tager vi herfra. Vi skal endnu se
Gallerierne i Basel, Karlsruhe, Stuttgarts og
Darmstadt og opholde mig nogle Dage i Berlin.

Om 14 Dage eller 3 Uger er vi saa hjemme
igjen efter at have været 5 Maanedes borte.
Hvis De vil være rigtig god mod os, skriv
De til os her til Messerschach eller til
Karlsruhe poste restante. Lad os høre, hvad
De tager Dem for. Hvor er mødler, fra hvem
vi i et Hjerdingaar ikke har hørt et Ord.
Med venlige Hilsener fra min Hone,

Deres hengivne

Emil Hannover